

Podlaček

Nálož vtipů

Potká muzikant muzikanta a říká: „Koupil jsem si tvoje CD.“
„Jo tak to byl Ty?“

Stojí žebrák na rušné ulici a velice hezky hraje na housle. Zastaví se u něho hudební odborník: „Človče, já zasnou, vzdýt' vy byste mohli hrát v profesionálním orchestru! Proč tady žebráte?“

„Jo pane, to bych dělat nemohl, já musím žít v pětičlennou rodinu.“

„Hele, pořád se spolu bavíme o sexu, co takhle hudba?“
„No jasně, hudba. Už jsi to někdy dělala na piánu?“

„Už druhé Vánoce se mi podařilo udělat své dcerce ohromnou radost.“
„A čím?“
„Vloni jsem jí koupil klavír a letos ho prodal.“

„Tak jsem konečně vydal to svoje CD.“ „Paráda, a kolik jsi toho prodal?“ „Ty vole auto, chatu, garáž...“

Jaký je rozdíl mezi rockem a folkařem?
Rockera zná v sále jménem a přijmením každý, folkař zná jménem a přijmením každého v sále.

Jaký je rozdíl mezi jazzovým a folkovým kytaristou? Folkový hraje tři akordy pro tisíc lidí a jazzový tisíc akordů pro tři lidi.

Jaký je rozdíl mezi stíhačkou a trumpetou?
Asi tři decibely.

Co hodíte tonoucímu baskytaristovi?
Jeho zesilovač

Vítěz Sborympiády K dur soutěží o „nejoriginálnější předání květiny korepetitorce Týně“.

Výsledková listina

1.	INTONIC Praha (GP – absolutní vítěz)	vokální skupina	zlaté pásmo	28,33
2.	BESHARMONIE Praha (GP)	dospělý sbor	zlaté pásmo	26,33
3.	VŠELIJAK Praha (GP)	dospělý sbor	zlaté pásmo	26
4.	IMBUS Praha (GP)	dospělý sbor	zlaté pásmo	25,67
5.	APPENDIX Litoměřice (GP)	vokální skupina	zlaté pásmo	25,33
6.	PANOPTIKUM Ústí nad Labem	dospělý sbor	zlaté pásmo	25
7.	CANZONETTA Teplice	dospělý sbor	stříbrné pásmo	24,67
8.	SYXTET Svitavy	dospělý sbor	stříbrné pásmo	24,33
9.	K DUR Kuřim	dospělý sbor	stříbrné pásmo	22,67
10.	ŽENTET Ústí nad Labem	vokální skupina	stříbrné pásmo	22,67
11.	UNIVERSITAETSCHOR Chemnitz	dospělý sbor	stříbrné pásmo	22
12.	LSDA Lomnice	dospělý sbor	stříbrné pásmo	21,33
13.	MENDÍK České Budějovice	dospělý sbor	stříbrné pásmo	20,67
14.	FÚRIE Praha	vokální skupina	stříbrné pásmo	20
15.	CARMINA Přeštice	dospělý sbor	bronzové pásmo	19,67
16.	HARMONIE Velké Meziříčí	dětský sbor	bronzové pásmo	19,67
17.	ASIHILASY Praha	dospělý sbor	bronzové pásmo	17,33

V KATEGORII AURA (autorské aranžmá) první místo obsadila **Hana Faitová** se skladbou **Wind**, druhé **Sárka Krejčí** se skladbou **Necpi** a na třetí místo vybíjoval **Filip J. Beněš** se skladbou **Holbí dům**. **ZVLÁŠTNÍ CENY za skvělý pěvecký výkon** převzaly **Lucie Bartořová** a **Kristína Nídllová**. Za vynikající klavírní doprovod si ocenění odnesli **Jan Braun** a **Jan Andr**.

Dojemný příběh jednoho „Tenora na roztrhání“

aneb čtení do vlaku na cestu domů

Přijde chvíle, kdy je třeba zamyslet se nad svou cestou, rozhodnout, kolik jste po ní ušli, jakým směrem se po ní ubíráte a jak se blížíte k cíli. Tak i já jsem se jednou zvečera posadil ke svému málovému thé pokojově teploty (fantastické na hlasivky) a začal rekapitulovat.

Ve sboru jsem chtěl zpívat od malička. Když mě jako dvoletého škvrně nutli sólo zpívat Pec nám spadla, zaryt jsem mlčel a významně tahal maminku za sukni, aby zpívala se mnou. Jakmile pochopila a začala, přidal jsem se hned druhým hlasem a přál bych vám slyšet naše „Dá do toho čtyři rány“ v křišťalově čistých malých nořách. Ani ve školce tomu nebylo jinak. Odmítal jsem zpívat jinak než v kolektivu a kdykoli jsem byl vyzván, abych zpíval sám, nevydal jsem ani hlásku.

Nebylo to snad proto, že bych se sám zpívat bál, že bych trpěl trémou nebo jakýmkoliv studem. Jen jsem prostě nechápal to nechtuté sobectví solistů, kteří touží všude protlačit jen a jen svůj hlas na úkor všech. Jejich bezmeznou touhu po jedinečnosti, která jim otrávilá duši. Ne, můj osud byl sbor a já to věděl!

Ve sboru jsem poznal co je to slast

mnohem dřív, než moji vrstevníci začali objevovat svá probouzející se těla. Ta božská nádhera, když jsme se všichni ve sboru rozezněli jako jeden mohutný organismus. Jak jsem si užíval ten úžasný pocit, když jsem klouzal mezi hlasy jako surfař na své životní vlně, když jsem přeskakoval sem a tam jako plná včelka mezi květy, když jsem si příjemně vyzobával jednotlivé tóny z melodie jako datel červenohlávek vyzobává larvy z kůry vzrostlé sosny. Nechápal jsem ovšem, proč jsem se nikdy nestal sbormistrovým mlčím, proč si hýčkal jiné, zahrmoval je chválou a pro mě neanašle nikdy hezke slovíčka.

A pak mi to konečně došlo. Na té pomyslné cestě mým životem ve sboru a pro sbor jsem v jedné chvíli sešel špatným směrem. Stalo se to během mého dospívání – zatímco se chlapi začali ohlížet za děvčaty, já jim nezáviděl a neželal na svou samotu. Kdo by mohl pocítit větší vzrušení než já při poslechu Alexandrovů? Jak se tomu mohlo vyrovnat přizemní osahávání kdesi v temnotě půlnocních podchodů? Ne, já věděl, kde je pravda. Přesto jsem však nemohl zabránit nejhoršímu. Mě dospívající tělo mě zradilo. Žákečné hormony

nejen donutily vousy, aby říčce vyrašily na mě bradě, ale navíc jen malý kousek pod nimi vytvořily na krku ošklivou bouli, jejíž vinou zhrubl můj ladící a lahodící sborový hlas. A já to pochopil: Nejsem tenor.

Nejsem ten všemi obdivovaný, ceněný, opečovávaný, milovaný a zoufale potřebný tenor. Můj hlas není ono tenorové nedostatkové zboží, po kterém tak dychtivě prahne každý sbormistr. Ne. Nikdy nebudu patřit do té VIP party, jakou tenoři jsou.

Od té chvíle jsem zažíval peklo. Sbor měl už netěšit tolik jako dřív a já jen toužil po jediném: zvládnout všechny ty závratné výšky, stát na vrcholku pěveckého potravního řetězce a zpívat po boku všech těch zoufale brumlajících dívek, které se marně snaží tenory nahradit.

Každé léto jezdim se rodiči k dědovi na chalupu. Tam jsem na půdě našel svou spásu, bylo to jako blesk z čistého nebe. A dnes přijde ta chvíle, kdy se splní všechny moje sny. Vypil jsem jedním douškem zbytek svého thé, celý nahý se obřadně postavil doprostřed místnosti a se zatnutými zuby přidržel do dědečkova památečního železa na medvědy. . .

Carmina – Je známo, že víc uší víc slyší, což se na sborovém festivalu docela hodí. Růžové reflexní ochranné prvky na rukou zabraňují srážce s členy jiného sboru na úzkých chodbách Červeného hrádku. Rafinované zebrai pruhu pak dovolí členkám rychle zmizet konkurenci v hudební džungli. Zvlášť kladně hodnotíme smysl pro recesi, protože kolika z vás blběne mamka nebo babička na Pišňovaru?

LSDa – Tohle je klasika. Sík černobílá kombinace s výraznými detaily. Kostým má pro členky sboru výhodu v tom, že se dá nastavit podle aktuálního stavu zpěvačky (trochu hlad, vydatný oběd, 9. měsíc těhotenství. . .) Muži zase mohou odjet rovnou z koncertu na svatbu, hned na to s dalšími mafiány vykrást banku a ještě vzít večer manželku do divadla. To vše bez nutnosti se převlékat.

Asihlasy – Členové Asihlasů si zvolili ke svému koncertování vysoce funkční oděv. Červená linka na výrazně černém pozadí podporuje směrem svého stočení správnou střívní peristaltiku a jak každý ví, když trávení funguje, neruší koncert žádná nechtěná zvuky. Klobouk a sluneční brýle pak slouží jako ochrana očí, když sbormistryně pouští blesky.

Zdá se, že šálíčkář k bílé košili a černým kalhotám již definitivně odzvonilo. Sborová móda se stává čím dál nápaditější, barevnější a hlavně rafinovanější.

Módní policie

Pan Tiskařský šotek je sice umělec, kterého jsme sem nezvali, ale každý má píeće právo na vyjádření, proto buďte shovívaví.

tady je skoro vše, ale není to tam tak vtipný:

www.jirkovskypisnovar.cz

Také máte na zkouškách veselo?

„Přestaňte se konečně snažit a začněte zpívat hezky.“

Sbormistr: „Relativně tomu není co vytknout, ale není to hezký.“
Roman: „Tak trochu jak manželství.“

Sbormistr: „Ženy, rozněžte se. Představte si, jak ho hladíte a leštíte.“ Tématem skladyb byl pochopitelně „jen“ dopravní prostředek.

Alty trénují skladbu, přičemž na konci trochu ujedou. Sbormistr: „Alty, tam jste se nesešly.“ Alty: „My jsme to prožili.“ Sbormistr: „Ale blbě.“

V závěru jedné ze skladeb (v úseku, kde se zpívá „we are watching“) nedodrží chlapi pauzu, protože místo na sbormistra koukají do not, a vletí do toho. Sbormistr: „Watching znamená čum!“

„Tvářte se líp, protože ty vaše blbý pohledy odráží, jak to blbě zní.“